

De Heer en de 'sfeer'.

December wordt meestal als een sfeervolle maand beschouwd. Velen doen er moeite voor om het gezellig en sfeervol te maken in huis. Ook de christenen doen hieraan mee. Op zich niets op tegen. We gedenken de geboorte van Jezus en ook dat wordt als een sfeervol gebeuren ervaren. Bijbels gezien, werd de Here Jezus al eerder geboren; zo rond de grote verzoendag, in september/oktober. Door wereldlijke en kerkelijke inmenging in het verleden is het kerstfeest in de maand december geplaatst. Niettemin mogen we stilstaan bij en prediken over de geboorte van Jezus. Het was het begin van een weg, die via Zijn lijden, dood en opstanding en Zijn verhoging tot aan de rechterhand Gods, tot eeuwige behoudenis zou leiden voor ieder, die in Hem als Zaligmaker der wereld gelooft.

*Kerstfeest wordt bij ons gevierd in de donkere tijd van het jaar. Dan blijkt er meer dan anders een grote behoefte aan **licht** te zijn. Om ons heen zien wij allerlei lichtgevende versieringen: rendieren, kerst- en sneeuwmannen, lichtslangen, kerstboomverlichting, kaarsen. Hier en daar zie je een Davidster. Het is voor het oog prachtig en sfeervol. Een kerstboom met lichtjes heeft ook wel wat.*

Kerstfeest, het feest van het Licht. Ja, want het waarachtige Licht is in de wereld gekomen (Joh. 1:1-9). Maar vandaag is het niet veel anders dan toen. De mensen zijn niet tot het ware Licht gekomen, omdat hun werken boos waren (Joh. 3:19). Het licht in het hart, door het geloof en de wedergeboorte en de verlichting van de Heilige Geest, heeft men niet. Ook wij waren eertijds duisternis, maar nu zijn wij licht in de Heer geworden, opdat wij als kinderen van het licht mogen wandelen (Ef. 5:8,9). Wij hebben het Licht des levens ontvangen en kunnen in het licht van Gods Woord wandelen in een duistere wereld; niet alleen met het kerstfeest, maar het hele jaar door. We mogen als lichtende sterren schijnen te midden van een krom en verdraaid geslacht en hen het Woord des levens voorhouden (Fil. 2:15,16).

*In de tijd rond kerst wordt meer dan anders over **vrede** gesproken. Vrede in huis, met je burens, familie, in de wereld. Soms worden (burger)oorlogen tijdelijk gestaakt tijdens de feestdagen (om daarna weer in alle hevigheid los te barsten). Dan is een sfeer van vrede slechts bevrediging van bepaalde vleeselijke gevoelens.*

De geboorte van Jezus heeft inderdaad met vrede te maken. De engelen verkondigden: "Vrede op aarde in de mensen een welbehagen" (Luk. 2:14). Velen, ook ongelovigen, zullen het "Ere zij God en vrede op aarde" weer zingen (er is wellicht toch nog iets blijven hangen van de christelijke school of zondagschool). De hemelse heirlegers spraken daarentegen over "vrede op aarde in mensen van welbehagen". Dat gaat over gelovigen, want alleen zij zijn Gode welgevallig. Alleen door geloof kan men Gode behagen (Hebr. 11:6). Wie gelooft in Jezus Christus, heeft werkelijk vrede met God. Geen vrede zoals de wereld die geeft of wenst, maar een blijvende vrede in het hart, omdat de Vredevorst daar Zijn woning heeft gemaakt. Van dié vrede mogen we getuigen zijn.

Kerstfeest maakt bepaalde gevoelens los. Men spreekt zelfs van 'het kerstgevoel', 'kerstromantiek'. Een CD opzetten met romantische kerstmuziek of meeslepende kerstliederen, 't doet je wat. Een kerstfilm met een happy end bekijken, voor velen een belevenis. Bij velen hoort dit bij de 'kerstsfeer'.

Als onze gevoelens daarentegen gegrond zijn op de ware gebeurtenissen, zoals in die de Bijbel beschreven zijn, dan zal het onze levens ingrijpend (kunnen) veranderen. Het 'Kindeke klein en Kindeke teer' zal dan onze persoonlijke Verlosser blijken te zijn en wij maken ons klein voor Hem. Het 'Ere zij God' wordt dan een levenshouding, waarin de Heiland verheerlijkt wordt; en dat niet alleen met het kerstfeest, maar elke dag van ons leven. Het 'Ziet ik verkondig u grote blijdschap' wordt dan vreugde des harten, die niet afhankelijk is van geluk, voorspoed of aardse rijkdom, maar van geloof. Het goud, de wierook en de mirre bepalen ons dan bij het grootste geschenk, dat wij de Here Jezus, de Christus, kunnen geven: namelijk ons hele leven. Dat doet je wérkelijk wat. Dat geeft pas écht een gevoel van blijdschap en dat gevoel is niet kersttijdgebonden. Het is blijvend, omdat wij ééuwig leven bezitten door ons persoonlijk geloof in de Zaligmaker der wereld (1Joh. 4:14).

Binnenkort lezen of horen we via de media weer hoeveel miljoenen er uitgegeven zijn aan voedsel (kerstdiners, kerststollen, kerstkransjes enz., diverse lekkernijen, wijn e.d.).

Nu moet ik zeggen, dat ik een stukje rollade best lekker vind. Wij doen er in alle bescheidenheid ook aan mee. Toch is het kerstfeest voor mij veel méér dan dat. Het geboren Kind in Bethlehem, het Broodhuis, is voor mij ook het Brood des levens, Dat uit de hemel is neergedaald. Hij is het Ware Brood, dat echt verzadigen kan. Wie van dat Brood eet, die zal immers in der eeuwigheid leven. De mens zou niet leven bij brood alleen, maar bij alle Woord, dat uit Gods mond is uitgegaan. Van dat Brood krijg je nooit genoeg (Joh. 6:32-51). Bovendien hoef je van het overvloedig eten van dat Brood in het nieuwe jaar niet opeens ijverig aan de lijn te doen.

Zalig of vrolijk Kerstfeest en Gelukkig, gezegend nieuwjaar. Prachtig zo'n wens. We wensen elkaar hier natuurlijk het beste toe, maar beseffen tegelijk, dat het (aller)beste nog moet komen. Kerst- en nieuwjaarsgroeten sturen, het is voor velen een traditie. Sommigen maken er ware kunstwerkjes van.

Hoevelen beseffen daarbij, dat een zalig Kerstfeest begint met je leven over te geven aan de Zaligmaker der wereld? "Wat moet ik doen om zalig te worden?", werd eens gevraagd. "Geloof in de Here Jezus en gij zult zalig worden", was het antwoord (Hand. 16:30,31). Dan is er echte vrolijkheid in het hart door de blijdschap des Geestes (1Thess. 1:6). Horen van en spreken over het Woord des Levens (Fil. 2:16; 1Joh. 1:1) maakt onze blijdschap volkomen. Wie gelooft, hééft het ware geluk gevonden en is en wórdt gezegend.

Ik ontving eens zo'n kaart met 'zalig kerstfeest' van een kennis; iemand, die Rooms-katholiek is. Ik stuurde een kaart met de bekende tekst van Johannes 3:16 erin terug. Toen wij elkaar kort daarna tegenkwamen, proefde ik afstand, verwijdering. Het gesprek verliep stroef. Zij behoorde kennelijk (nog) niet bij "een ieder, die gelooft".

*Met kerst elkaar **geschenken** geven, is over komen waaien uit de USA. Sante Claus streeft Sinterklaas nog niet voorbij, maar is wel in opmars.*

De wijzen gaven ook geschenken, maar zij wisten met Wie zij van doen hadden: de geboren Koning der Joden en zij aanbaden Hem (Matth. 2:2). Gods geschenk is veel minder welkom in de wereld. Hij heeft Zijn Eniggeboren Zoon gegeven, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe (Joh. 3:16). Wie Zijn cadeau aanvaardt, wordt zelf 'sint', namelijk heilig (geheiligd) in en door Christus Jezus (Ef. 1:4; 5:27; Kol. 1:22); of je nu Marie heet, of Piet, of Klaas.

*Zouden we weer eens een **witte kerst** krijgen? Dat is immers prachtig, wonderlijk, ja idyllisch.*

Ik maakte dat eens mee en zat toen ambtshalve tijdens een kerstdienst naast een kerkganger. "Prachtig hè, die witte sneeuw", sprak hij, "echt sfeervol met kerst". "Ja", zei ik en ik meende dat ook. "Het doet mij denken aan de Here Jezus, mijn Redder, Wiens bloed mij witter gemaakt heeft dan de sneeuw" (Jes. 1:18). Ik bemerkte verbazing op zijn gezicht. Het gesprek liep daarna dood. Kerken zijn tijdens deze feestdagen zo goed gevuld, dat het lijkt, of zij allen Christus kennen en volgen, maar na het kerstfeest is dit voor velen weer voor een jaar voorbij.

*Christelijke scholen sluiten de periode vóór de kerstvakantie tegenwoordig af met een soort kerstspel, waarbij de kinderen met hun ouders en familie buiten op weg gaan om het Kindje Jezus te **zoeken**. Onderweg komen ze langs diverse min of meer Bijbelse taferelen en toneelstukjes met als climax de ontmoeting met 'Jozef' en 'Maria' en 'het Kindje Jezus' (let wel: een echte baby). Een sfeervolle belevensnatuurlijk.*

De mens zou inderdaad de Here Jezus zoeken. Niet slechts dat Kindje, maar zeker ook de voor onze zonden gestorven Heer, Die door Zijn opstanding uit de doden een oorzaak van eeuwige zaligheid is geworden voor ieder, die Hem gehoorzaam is (Hebr. 5:8,9). Dat zoeken wordt beloond als het met geloof gepaard gaat. Wie zoekt, zal immers vinden, zegt de Bijbel (Matth. 7:7,8). Wie tot God komt, moet geloven dat Hij is (bestaat) en een Beloner is van hen, die Hem ernstig zoeken (Hebr. 11:6). Men zou eerst het Koninkrijk Gods zoeken en Zijn gerechtigheid (Matth. 6:33). Die overgave, die verandering van gezindheid, brengt je in hemelse sferen.

Er was bij de geboorte **geen plaats** voor de Heer in de herberg. Geen paleis voor het Koningskind, geen sierlijke wieg, maar een kribbe. Zo sfeervol was het toen dus niet. Later was het niet anders. De Heer zei: "De vossen hebben holen, de vogels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen rustplaats voor het Hoofd" (Matth. 8:20). Men riep later: "Kruisigt Hem!" (Matth. 27:22,23; Joh. 19:15); en: "Wij willen niet dat deze Koning over ons is!" (Luk. 19:14).

Vandaag is het niet anders. "Merry Christmas" wordt door velen vervangen door Merry X-mas, om maar niet bij de Christus bepaald te worden. Voor hen is Hij een grote onbekende, mister X, Die zij ook niet willen kennen. Of zelfs Degene, door Wie je een kruisstreep zet, omdat men niets met Hem te maken wil hebben. Evenwel: het Kind van Bethlehem is door Zijn opstanding uit de doden van Godswege tevens tot Rechter over levenden en doden gesteld (2Tim. 4:1). Ieder zal zich toch eenmaal voor Hem moeten verantwoorden. Het Bijbels advies is, dat men tijdens zijn

leven maar beter plaats voor Hem kan maken in het hart. Wie in geloof Hem als Heiland aanvaardt, heeft bij de Heer plaats op de Rots gevonden.

Verworpen door de wereld, niet aangenomen door de Zijnen, maar aanvaard door enkelingen, die kinderen Gods geworden zijn. Bij ons is er wel plaats gemaakt voor de verworpen Steen, Die inmiddels uitermate verhoogd is tot de uiterste Hoeksteen Ef. 2:20). Jezus Christus troont in ons hart. Laten we Hem daar steeds meer ruimte geven, opdat Hij in ons meer en meer gestalte krijgt (Gal. 4:19).

Het gaat ons om de Heer, minder om de sfeer; ook al genieten wij daar evengoed van. Echt kerstfeest vier je in en met je hart. Het geboren Kind, Dat later aan het kruis stierf voor onze zonden, is de Zoon van God, de Vorst des Levens, de Koning in eeuwigheid, Die straks komt in heerlijkheid. We mogen Hem grootmaken en leven tot Zijn eer. Hij is de Heer van ons leven. Hem te dienen, geeft een sfeer van vreugde in ons leven, die nimmer vergaat.

Voor een oprecht christen staat de Heer centraal. Sfeer is slechts de buitenkant. God ziet het hart (de binnenkant) aan. Als u zegt, de Heer én de sfeer, dan kan ik mij daar in vinden, maar dan wel in de genoemde volgorde. Bepaalde sfeer kan zeker bijdragen tot de aanbidding van de Heer. Evenwel: Jezus Christus brengt ons door het geloof waarlijk in hogere sferen; zelfs eenmaal lichamelijk.

Jezus, mijn Heer

Jezus, U bent mijn Heer.

Daald' uit de hemel neer.

Kwam van al zo veer.

Werd het Kindeke teer.

Uw kruis bracht een ommekeer.

Uw Leven gaf mij 't leven weer.

Dat verblijdt mij nu zo zeer.

'k Dank U daarvoor ied're keer.

'k Wil U kennen meer en meer.

Volgen, dienen, opdat ik leer

te wand'len tot Uw eer.

dat geeft mij waarlijk sfeer.

Jezus Christus, mijn Heer,

komt straks uit de hemel weer.

Daalt met de wolken neer.

'k Verwacht U zo zeer.

Al wat ik begeer,

is dat ik U waardeer;

dat Uw liefd' in mij vermeer'

en 'k leef tot Godes eer.